

EDITORIAL

Qui fa un cove fa un cistell. *Rels* arriba a la dotzena de números; com tota cosa creada viu sotmesa al pes de la gravetat (de la terra i del temps), i, de vegades, necessita una remodelació. No fem una reforma dels continguts, sinó del format plàstic de la revista. Fem referència al nou format de la revista. Gairebé com un llibre, *Rels*, potser serà una revista més “manejable”. Més agraïda. El maquetador en té la “culpa”. Felicitueu-lo!

Continuant la idea encetada en el número 2 d’organitzar el gruix de la revista al voltant d’un monogràfic —no ho hem fet en tots— us n’oferim un altre. Coneixerem —del poc que ens resta— l’obra de la traductora i assagista Esvyllt T. Lawrence. Una gal·lesa que es normalitzà catalana. Escrivia assaig i traduïa del català al gal·lès, i viceversa. Sorprenent és l’article sobre Montserrat Roig a qui compara a la Doris Lessing Catalana, com també l’assaig que analitza la lluita nacional de Gal·les contra els anglesos que es reflecteix en l’article “Les lluites de Gal·les, país celta”. Agraïm amb molt d’afecte i gratitud la feina —entre altres coses la de transcriure els textos de Lawrence— de Josep-Vicent Garcia i Carme Manuel, coordinadors del monogràfic. Incansables activistes culturals disposats a fer conèixer l’obra de Lawrence, i, entre altres, també les de Lluís Ferran de Pol (Garcia) o la traducció al català d’Emily Dickinson (Manuel).

Continuem publicant la *plaquette* de poesia. Però en aquest cas serà un xic més “verdadera”! L’editem “externament” a la revista. Més aviat serà un opúscle de poesia. És la sisena *plaquette* que us oferim. Gràcies a Lluís Calvo i Pedro Valdeolmillos per la seva atenta i efectiva col·laboració.

Un *leitmotiv* de *Rels* és la traducció. L'acte pel qual anostrem a la nostra llengua una altra cultura. A tots volem animar-vos a enviar les propostes que traduïu. Aquesta vegada oferim un clàssic de la llengua anglesa del qual ens n'orgulleix el poema "Els homes buits" de T. S. Eliot de la mà ferma i intacta d'Alfred Sargatal.

Jesús Massip ens escriu l'article "Quatre silenciats memorables". Aquests quatre són capellans/poetes: Joan Baptista Manyà, Francesc Vicenç Garcia, Francesc Vidal i Barraquer i Miquel Batllori. Importatíssim és no oblidar-los.

Juli Capilla ens fa un retrat literari d'un clàssic de la nostra poesia: Vicent Andrés Estellès. I Andreu Subirats ens aproxima a la traducció castellana del *Cor quiet* de Josep Carner per part d'Orlando Guillén.

Cinta Arasa ens dóna com a lectura el seu conte "Tot exili necessari". El dos poemes d'entrada de Jaume Pérez Montaner acompanyen aquest número 1 de la segona època de *Rels*, 11 en el compte total.

Com a cloenda —i com vam fer l'any passat— publiquem el discurs que va fer Lluís Solà amb motiu del lliurament de la Flor Natural dels Jocs Florals de Barcelona 2008. Un greu toc d'alerta contra els qui volen desnonar (donar comiat) al català. Fer-lo més aviat "voleiadís". Si és per *Rels* no ho aconseguiran.

I Enric Maass, per segona vegada, ens ofereix una obra. L'hem triat com a portada de la nostra revista. *Amicus meus*, gràcies.